

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P.|| VINCENTII|| BRVNI, SOCIE-||TATIS IESV,|| BREVIS
TRACTATVS|| DE SACRAMENTO|| POENITENTIAE,**

Bruno, Vincenzo

Coloniæ Agrippinæ, 1598

VD16 B 8664

De Tertia Parte Pœnitentiæ, quæ est, Satisfactio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59993](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59993)

POENITENTIAE. 39

An præceperit, vel coëgerit aliquem
committere aliquod peccatum.

An consenserit peccatis aliorum, eaq;
approbarit.

An prouocauerit alios ad peccan-
dum.

An adulando ijs qui male agunt, vel
laudando ipsa opera mala, autor fu-
erit alijs peccandi.

An, cum posset & deberet, non mani-
festarit aliorum peccata ijs, quorum
officium erat ea corrigere.

An puniendo, vel remouendo occa-
sionem, vt debebat, non impediuerit
aliquod peccatum.

An omiserit reprehendere vel admo-
nere peccantes cum deberet & posset
facere.

An fuerit socius, vel quocunque mo-
do particeps fuerit peccati aliorum.

An hospitio receperit, fauerit, vel de-
fenderit homines male agentes.

DE TERTIA PARTE

*Pœnitentiæ, qua est, Sa-
tisfactio.*

TERTIA pars pœnitentiæ est SA-
TISFACTIO, quæ non est aliud
quam integra solutio, vel recompen-
satio

40 DE SACRAMENTO

satio illius quod homo debet pro peccatis commissis. Duo enim mala secū affert peccatum Vnum est macula vel culpa, alterum est Pœna.

In confessione virtute sanguinis Christi, qui operatur in hoc Sacramento, purgamur à macula, & remittitur culpa, & consequenter liberamur à pœna æterna, quæ culpæ mortali debebatur. Verum quia non semper contingit, vt remissa culpa, etiam remittatur tota pœna temporalis, sed tantum æterna, opus est satisfactione, quæ nisi fiat in hac vita, necessario facienda est in altera, pœnis Purgatorij sustinendis, quæ, teste S. Augustino, tã magnæ sunt, vt excedant omnia tormenta, quæ sancti martyres passi sunt in hac vita.

Omnes autem satisfactiones reducuntur ad tria genera, vt ad ieiuniū, aliasque asperitates corporales, eleemozy nam & orationē, quæ respondent tribus hominis bonis, animæ, corporis & fortunæ. Vnde fit, vt homo tribus illis virtutib. Deo offerat perfectū aliquod sacrificium sui ipsius, omniumq; rerū suarum. Nā per eleemozy nam offert bona externa, per ieiunium offert sacrificiū de propria carne, per orationē verò offert suum spiritum & mentem Deo.

Sunt

Sunt quoq; tres hi satisfactionis modi
 conuenientissimi ad extirpandū tres
 principales radices omniū peccatorū,
 quę sunt, Concupiscentia carnis, cōtra
 quam est Ieiunium, concupiscentia o-
 culorū, cui opponitur eleemozyna, &
 superbia vitæ, cui opponitur Oratio.
 Rursum, vti tres sunt quos peccato of-
 fendimus, nempe, Deus, proximus, &
 nos ipsi, sic oratio seruit ad placandū
 Deū, eleemozyna ad satisfaciendū pro-
 ximo, ieiuniū ad castigandū nos ipsos.
 Et quamuis hæc satisfactio fieri possit
 duobus modis, Primo, quando homo
 sponte & ex propria deuotione aliq;
 ex his tribus operib. exercet, Secundo,
 quando impositū est idē opus à sacer-
 dote in confessione. Vt rouis. n. modo
 possumus satisfacere pro peccatis cō-
 missis: tamē multo maior & vtilior est
 satisfactio, quę fit ex obediētia Cōfes-
 sarij ratione virtutis sacramēti, cuius est
 pars, quā quæ fit ex propria deuotiōe.
 Ad hæc opera bona sponte facta, si ho-
 mo se inuenit in statu peccati, nec tūc,
 nec postea, cum in gratiam redit, pro-
 sunt ad satisfaciendum Deo: quæ vero
 sunt imposita à Cōfessario etsi nō pro-
 sunt, quando ea facit in peccato, tamē
 profunt postea, cum redit in gratiā, &
 ser-

seruiunt pro satisfactione debita peccatis.

Et quamuis etiam homo pro eadem poena suis peccatis debita possit Deo satisfacere per gratias & indulgentias Ecclesiæ, quando eo fine accipiuntur, quemadmodum oportet, hoc est, in statu gratiæ: tamē nō debet iccirco inmittere opera satisfactoria affligendo carnem ieiunijs, dando elemozy-nas, & occupando se in sanctis exercitijs orationum & meditationum.

Denique omnia flagella & tribulationes, quas Deus immittit nobis, vt sunt morbi, paupertas, persecutiones, aliæque huius vitæ calamitates, si homo eas de manu Domini suscipit cum humilitate & patientia, plurimum profunt, non solum ad satisfaciendum pro poenis temporalibus, quæ debentur nostris peccatis, verum etiam ad augmentum gratiæ, & meritum vitæ æternæ.

F I N I S.